

Hasan Gün

- şiirler -

Yayın Tarihi:

25.11.2017

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

- **Bende...** -

Kimsede aramam kendimden başka,
Eseri ben iken Çizen'i bende!
Aynadaki aksim bile yalanken,
Ne garip muamma; Çözen'i bende!

Hasan Gün

- Vazgeçtim -

Ne söyledimse boş,söz dinlemiyor!
Gönül Nuh diyor da Peygamber demez!
Çiğ düşse üstüne serinlemiyor!
Yanmak şöyle dursun sönmekten geçtim! ! !

Hasan Gün

- Başağa dur! -

Kararan bulutlar yağmur y¼kl¼d¼r!
Doldurur g¼n gelir bu bizim arkı!
Kalk başağa dur sen g¼n¼l g¼n¼le!
Bizim her tanemiz g¼sterir farkı!
Kararan bulutlar yağmur y¼kl¼d¼r!

Hasan G¼n

- B-aşka gller-

Sevebilseydim keşke seni sevdiğim gibi!
Sen gibi olmaz amma sana benzer birini.
Dalgalı saçlarında gezinen ellerini,
Tutar gibi tutsaydım başka elleri bile!

Takvimler bile dertli; artık benden dem vurur.
Seninle gezdiğimiz o gnlerdeymiş sürur.
Takvimden sensiz düşen; yırt,parçala, yere vur...
Atar gibi atsaydım başka günleri bile!

"Hala mı..." deyip durma sorma nasıl ve niye!
Derseydim gönlümdeki; sana gidecek diye,
O gllerin içine; sana son bir hediye,
Katar gibi katsaydım başka glleri bile!

Hasan Gün

- Beklediklerim! -

Açıldı ruhumu gizleyen perde.
Dağıldı ne varsa sır dediklerim.
Ne var ki tutuşup yandığım yerde,
Ela gözlerinmiş beklediklerim!

Hasan Gün

- Ben miyim? -

Bir ben miyim böyle çile tezgahı?
Bir ben miyim iplik iplik dokunan?
Gönle aşkla ilmek vurup bin ahı,
Renk renk desen desen çıkan ben miyim?

Bir ben miyim gözde; yeşil,mavi,ak?
Bir ben miyim düşen kirpiklerimden?
Gönlüme dert yanıp hep ağlayarak,
Çakmak çakmak gözde çakan ben miyim?

Bir ben miyim durgun,boz bulanık su?
Bir ben miyim arkı suyuna küsmüş?
Yıllardır taşıyıp hasret tortusu,
Gönül ummanına akan ben miyim?

Bir ben miyim dersten kalan dergahta?
Bir ben miyim tesbih halkasında ip?
Ne tenlerde belli ne de ervahta!
AŞK zikriyle dili yakan ben miyim?

Bir ben miyim yakın sanan kendini?
Bir ben miyim akis; aynada gerçek?
Yıkıp geçememiş akıl bendini,
Uzaktan uzağa bakan ben miyim?

Hasan Gün

- Bilsen... -

Gönle yelken açsan bir çift söz ile,
Dilinden çıkmadan yanarsın bilsen!
Sanma ki gördüğün bir çift göz ile!
Aksimden öteyi ararsın bilsen!

Sevmek neymiş sevmek; sevdiğimde gör!
Sevgisiz kalınca; anarsın bilsen!
Leb-i derya gibi; ,bir avuç tatsan,
Sevgiye ebedi kanarsın bilsen!

Sende bir başka renk bende bir başka...
Benzemez kimseye aşkın her hali!
Yanmaya talipsek layığımız aşka!
Nar-ı sevda neymiş sorarsın bilsen!

Hasan Gün

- Gölgedekiler -

Anne daha dün gibi; yaşadığım ne varsa,
Bir perdenin ardında gölge gölge durmakta.
Kimin; nerde bu oyun; kimler oynuyorlarsa,
Çocukluğuma dair bir hayal kurdurmakta!
Anne daha dün gibi; yaşadığım ne varsa...

Bir mumun alevinde titreyen bir nefes var!
Her şey dekor, muşamba; herkes seyirci kalmış!
Uzaktan(?) gelen sanki tanıdığım bir ses var!
Çocukluğumdan beni çekip, çıkarıp almış!
Bir mumun alevinde titreyen bir nefes var!

Anne yaşamak denmez; ölmeye gelmişiz biz!
Ne varsa kayda düşen görmeye gelmişiz biz!
Ölüm provasını yaşarken yaptığında,
Oyun bittikten sonra gülmeye gelmişiz biz!
Anne yaşamak denmez; ölmeye gelmişiz biz!

Hasan Gün

- Gör! -

Nasıl sevdiğimi ne bileceksin!
Özüm toprak gibi verince bir gör!
Hor görüp ayağa düşürsen bile,
Göğsümden gülleri derince bir gör!

Dertli bir kavalda saklıdır ezgim!
Katre-i matemî serince bir gör!
Dağları taşları inletse yazgım,
Şifam ellerinde sürünce bir gör!

Sıra dağlar gibi enjin de dursam,
Yamacım kıyına değince bir gör!
Gönlümce kabarıp yer yer kudursam!
Gözyaşım boynumu eğince bir gör!

Hasan Gün

- Hicaz şarkı -

Gözlerinde yorgun akşamlardan kalma bir baygınlık,
Ve onlarda bir yakamozu arar gibi bakışların.
O bakışlar ki kendini ele vermeyen bir kaçak,
Nerden geldiği bilinmez hicaz bir şarkıda,
Mırıldanarak da olsa kendine yer arayacak.

Hasan Gün

- His ya bu! -

Ne vakit bir "sevmek! " hissi kaplasa,
İçim ürperiyor,üşüyorum bak!
Sevgiler ne ıssız,gönüller kurak!
Sevilen bihaber; seven oyuncak!
Ne vakit bir " sevmek" hissi kaplasa...

Hasan Gün

- Hoş geldin Sevgili! -

Elim ellerinde çok ağır bir yük!
Yalnızlık tutmuş bu, nasır yerine!
Gölgesi kendinden nasıl da büyük!
Korkup da sığınmış o ellerine!
Elim ellerinde çok ağır bir yük!

Resmetse kendini; her çizgi her hat,
Küf tutmuş; duanın kokusu sinmiş!
Her çizgi bir kader; her çizgi bir sırat,
Benim değilmiş de sanki seninmiş!
Resmetse kendini; her çizgi her hat...

Tut sakın bırakma! gerek yok niçin'e!
Kaldırıp tutacak gücü var sanma!
Şefkatle koyuver avuç içine!
Yıllar geçse bile sakın usanma!
Tut sakın bırakma! Gerek yok niçin'e!

Hasan Gün

- Hoşça kal! -

Kaç defa düşünüp yazmışsın, belli!
Ellerin titremiş veda ederken.
"Sonu yok! " deyip de sonlandırmışsın,
Bir tek kelimeyle 'hoşça kal' derken! ...
Kaç defa düşünüp yazmışsın, belli!

Hasan Gün

- Özlem -

Sorma! Anlatamam bu veda neden?
Haber bekliyordum,geldi sonunda!
Yaşananları düşün,ay,seneden.
Geride kalanlar bir "an" gibidir!

Yaşanan sonbahar; kapıda kışım,
Bana ikinci bir baharı sunar.
Gözlerim ve onda donmuş bakışım,
Ağarmak üzere bir tan gibidir!

Çehremde sitemkar ifadeden çok,
Huzura erdiren bir gülüş kalsın!
Kırgınlık,küskünlük yok istemem yok!
Bu AŞKım öfkeye kalkan gibidir!

Ben değilim sanki gün gün eriyen.
Ateşten bir nehir; korkutan bir dağ,
Kor olup gönlüme yer yer yürüyen,
Bu "özlem" göğsümde volkan gibidir! ! ! !

Hasan Gün

-! -! - İlbahar -! -! -

Bir ilkbahar günü odama dolan,
Papatyalar gibi sade ama hür,
Gözlerini kısıp gülüşün yok mu!
Kalbimi tamamen aşk ile bürür!

Neşemi çocuklar bile kıskanır.
Diyemem; korkarım göze gelmekten.
Senin hayalinle coşan bu gönlüm,
Nasıl mahrum idi nasıl, gülmekten!

Hasan Gün

!! - Yalan! -!!

Bir hiç ki hem de ne gözümde yıllar!
Aşka uğramazsa çıktığım yollar,
Tutup sarsa bile sımsıkı,kollar,
Yalandır sevdiğim; sevilmem yalan!

Tebessüm etse de tüm yüzler tekmil,
Aşk ile dönmüyor; susuyorsa dil,
Görmezden gelsen de hakikati bil:
Yalandır sevdiğim; sevilmem yalan!

Boş,bomboş bakışım uzağa dalan!
Gönül payi tahtı virane kılan,
Aşka burun büküp hor bakışımız.
Yalandır sevdiğim; sevilmem yalan!

Hasan Gün

-!!! Kl ve Duman!!! -

Bazen "Gitmek..." diyorum; "Srtn dönüp gitmek..."
Bir nefeslik kaçamak yaktığın sigarada.
Tutuşturdun mu birkez yerde kl; gökte duman...
Kalan ve giden gibi görünür birarada.

Hasan Gün

-! ! ** Bir vedasın sen! **! ! -

Duama Rabbim'den gelen karşılık,
Görölmeye değer bir rüyasın sen!
Sadece gönlümün penceresinden,
Karanlık ufkuma bir ziyasın sen!

Kaybettim ne varsa bugüne kadar.
Kaderin hükmüyle bir kazasın sen!
Talihin döndüğü bir bayramdır bu.
Sevip-sevilmekte bir fezasın sen!

Yağmurlar yağmadan ıslanan bendim.
Yalnız; yapayalnız et-kemik; tendim.
Seninle doğruldum; senle güçlendim.
Gönle lütuf; nefse bir cezasın sen!

Aşkima tek ruhsun; sevgime beden!
Ne olur gizleme tüm sırlarını!
Bir günüm geçmiyor seni görmeden!
Beklenen işve,naz,bir edasın sen!

Ayrılık vaktidir; söylemem gerek!
Ne varsa yaşanan şöyle bir yana!
Aynadan son defa gülümseyerek,
Kendime; kendimden bir vedasın sen!

Hasan Gün

-*-*- Sitemimdir! -*-*-

Yıllar ki beni sana unutturmuş olsa da,
O yıllara değil de unutana sitemim:
Değmez miydin anmaya birgün, bir saat, bir an!
Ne büyük mutluluktan tanıştığım ilk demim!

Farkımız ne yabancı, iki uzak kişiden!
Ne farkı var şimdi o sözlerin bir yalandan!
Dile bile gelmez mi gönülsüz bir selamın!
Tek bu şiir mi düştü tarihe son kalandan!

Yarım kaldı; kalacak; daha ne yaşanacak!
Ne mazinin gölgesi ne yarının ışığı,
Artık vurur gönlümün penceresinden bir bir.
Vefalı şarkılarda buldum arkadaşlığı.

İnanıp inanmaman yalnız sana kalmış hal!
Yaşadın mı bilemem yalnız kalmak ne demek:
Bir fırtına koparken tam ortasında gönlün,
Kıyısına vurdukça sükut edip beklemek.

Tutunduğum umudun sensin yaprak dökümü!
Döküldükçe ezilip yok olurken yapraklar,
Vücudunda her zerre buz kesilmiş titrerken,
Mahşeri yalnızlığı görüp inanacaklar! ! !

Hasan Gün

**** - Yalan! - ****

Bir hiç ki hem de ne gözümde yıllar!
Aşka uğramazsa gittiğim yollar,
Tutup sarsa bile sımsıkı,kollar,
Yalandır sevdiğim; sevilmem yalan!

Tebessüm etse de tüm yüzler teknil,
Aşk ile dönmüyor; susuyorsa dil,
Görmezden gelsen de hakikati bil:
Yalandır sevdiğim; sevilmem yalan!

Boş; bomboş bakışım, uzağa dalan!
Gönül, pay-i tahtı, virane kılan,
Aşka burun büküp hor bakışımız.
Yalandır sevdiğim; sevilmem yalan!

Hasan Gün

****//*****Kalamaz mıydın!** ***//****

Ne zaman ki seni düşünüp andım,
Çehremde tebessüm,gözlerim aydın.
Gitmemiş gibiydin bende bir telaş...
Hayal bile olsan kalamaz mıydın!

İssiz ve dağınık odamı o dem,
Sanki hayallerim ısıtır gibi.
Duvarda gölgeni ararken gölgem,
Dizimde uykuya dalamaz mıydın!

Olur ya saçların örtüp yüzünü,
Hafifçe nefesin vursa tenime.
O gece görmeden son gündüzümü
Ruhumu öteye salamaz mıydın!

Ne hayal; ne rüya; ne de düş gibi,
Yaşamak; ve birde sensiz yaşamak,
İpsiz kuyuların karanlık dibi.
Elimden çekipte alamaz mıydın!

Hasan Gün

-*-*Sürgün*-*-

Bunca yıldan sonra alıştım artık.
Yatağından akmaz; durgun gibiyim.
Sevmek ne zor işmiş yedi-yirmidört!
Gönlüme kasteden vurgun gibiyim!

Aynalardan bile çekinir oldum.
Baksam da görmeye tahammülüm yok!
Ağlasam yeridir doldukça doldum.
Gözyaşıma bile kırgın gibiyim!

Anlatsam; dudağa sözlerim dargın.
Sussam; içimde büyüyen yangın.
Kaçsam kaybolurum aklım da dalgın.
Bu aşka ebedi sürgün gibiyim!

Hasan Gün

-*Gizemli Beste***-**

Aynı dua, aynı söz dudakların döküğü.
Ne kadar kaçsan bile gün gelip duyacaksın!
Elinde mi durdurmak; bu AŞK'ın bestesine,
Mırıldanarak sende gönülden uyacaksın!

Annenden dinlediğin bir ninni gibi sende,
Duygular uyanacak gizlediğin, derinde.
"Sevmek korkulu rüya" olmaktan çıkacak ki,
Aşkla yaşayacaksın varsa ki kaderinde!

Hasan Gün

*****Tut ki...*****

Tut ki gizeminse SENİ aratan,
Ararım bir ömür; ümidim yeter!
Tut ki ateşinse külü yaratan,
Yanarım bir ömür; ümidim yeter!

Tut ki ölüm ise AŞKında milat,
Yaşarken ölmeye razıdır gönlüm.
'Kulum'deyip güldür; istersen sil at!
Kararım bir ömür; ümidim yeter!

Tut ki varlık ise yokluğun cismi,
Bir varmış-bir yokmuş olamaz ki aşk!
Herşey SÉN'de gizli; vücudu,ismi,...
Sorarım bir ömür; ümidim yeter!

Tut ki AŞKın ise bendeki sırrın,
Gözümünden sakınır,çözer miyim hiç!
Zamanın kelebi yeterse asrın,
Sararım bir ömür; ümidim yeter!

Hasan Gün

****Bilinen Sır****

Nere gitsem taşır içinde seni,
Kendinden ayırıp ver beni beni.
Tutup sıyırsam da gölgemi tenden,
Sana düğümlemiş ser beni beni!

Nokta nokta beni tutan düşüncem,
Her dile gelişte yakan tek hecem,
Herkesi aşıkam benim bilmecem.
Bu garip muamma yer beni beni!

Kiminin saçıydı kiminin gözü,
En meşhur hilendi 'sevgili' sözü,
Bir sayacak olsam yaktığın özü.
Boğacak sanırım ter beni beni!

Varlık sahasında var olan bir sır!
Vücuda bürünüp 'yar' olan bir sır!
Suali cevaptan zor olan bir sır!
Pervam yok istersen yer beni beni!

Hasan Gün

..."Sevgili" ...

Sevgili: Allah'ın lütfu; ehline.
Sevgili: Sevginin giyindiği ten.
Sevgili: Tek ilaç hicran zehrine.
Sevgili: Gönülde varolup biten! ...

Sevgili: Lâl olan dilde tek bir söz.
Sevgili: Tende can; canda akkor köz.
Sevgili: Allah'a açılan bir göz.
Sevgili: Misafir; gelip de giden! ...

Sevgili: Ruhumda vuslat bestesi.
Sevgili Gerçekte hayal ötesi.
Sevgili: Hayata veda bûsesi.
Sevgili: Bir serap; görünüp yiten! ...

Hasan Gün

...Yaktığın Zaman...

Ne zaman giripte kaldın bu denli!
Yıllardır taşıyıp yeni hissettim,
Başımda aklımı,göğsümde gönlü,
Paslı bıçak gibi battığın zaman! ...

Gözümde büyüyen dağlar küçüldü.
Geçilmez denilen yollardan geçtim.
Bedbaht insan bile halime güldü,
Gönlüme pençeni attığın zaman! ..

Uzun bir yorgunluk kaldı geriye,
Omuzlarım çöktü nice yıl sonra.
Yüzdeki ifade senden hediye,
Aşkımı tabuta kattığın zaman! ..

Su boğmuyor artık; ateş de yakmaz.
Bedenim altında ruhum kaskatı.
Merhamet pınarı gözyaşım akmaz,
Ömrümü bir hiçe sattığın zaman! ..

Sığındığım uyku,gördüğüm rüya,
Kaçtığım hayatın en güzel yanı.
Avutur sanmıştım avutur güya,
Evlenip yad elle yattığın zaman! ..

Hep uzak tuttum ben "seveni" bana.
Kul değil mi o da yapar deyipte
Artık birkez düştüm 'şüphe' ağına,
Beni burda(n) böyle yaktığın zaman! ..

Hasan Gün

////**Adressiz mektup...**//**//**

Bir tatlı tebessüm görmeyeli ben,
Ne kadar çok oldu ne kadar bilsen!
Takvimler ardarda düştü elimden.
Seninle yeniden tanışmak vardı!

Yalnızlığıma denk büyüyen umut!
Geçmiş, bugün, yarını unut!
Ürkek bir edayla şu elimi tut!
Seninle yeniden bakışmak vardı!

Hasretin tortusu gözlerimde yaş.
Biraz gayret göster, birazcık uğraş!
Ya yık gururunu ya da onu aş!
Seninle yeniden konuşmak vardı!

Yorulsam da yine ben adım adım,
Hep seni izledim; sendin maksadım!
Ne olduysa oldu hiç unutmadım!
Seninle yeniden kavuşmak vardı!

Hasan Gün

-//Ne olursan ol...//-

Ya bir sevilen ol ya da bir seven...
Dertlerden dem vurma vakti mi sandın!
Daha Aşk'ı bile görmedin ki sen!
Suret-i hayalden nasıl usandın!
Ya bir sevilen ol ya da bir seven...

Ya bir sevilen ol ya da bir seven...
Taşadığın boşluk gönlüne bir yük!
Gün gelip içinde boğulacaksın!
Öyle bir boşluk ki derin ve büyük!
Ya bir sevilen ol ya da bir seven...

Hasan Gün

-^^ Ehl-i Gönül ^^-

Bırak söylenmesin ne varsa dilde!
Zulmetme dudağa kapalı dursun!
Ehl-i kalp olana sükut ikrardan!
Daha ne AŞK deyip dövünüyorsun!

Hasan Gün

-^^ Sandalcı ^^-

Bir garip duygunun sandalcısıyım.
An gelir ufuğa kürek çekerim.
Açıkta; kıyılar küçüldüğünde,
Bir martı hüznüyle dibe çökerim.
Bir garip duygunun sandalcısıyım!

Sürüklensem gün gün ıssızlığıma,
Artık ne bir fener ışık tutacak,
Ne bir ses yırtacak karanlığımı.
Yaşadığım bile unutulacak.
Sürüklensem gün gün ıssızlığıma...

Anımsıyorum da o ellerini...
Kırık bir tebessüm eşlik ederken,
Gözlerini birden kaçırmıştın da,
Hani kaldırmıştın "Hoşçakal! " derken.
Anımsıyorum da o ellerini...

Gün geçmiyor yüzün gelmesin akla!
Nasıldı yüzünde yerleşen hatlar!
Bakışların hala dinleniyor mu,
Sularda; estikçe serin inbatlar!
Gün geçmiyor yüzün gelmesin akla!

Tam düşmüşken ufka gurub-u akşam,
Çekilir evlere adımlar,erken,
Gittiğin gün gibi dimdik ve hızlı,
O adımlarla gel şafak sökerken.
Tam düşmüşken ufka gurub-u akşam...

Dedim ya:"Garip bir duygu benimki! "
Pusulasız ise yön gösteren kim?
Kah bir sürüklendim kah bir yol tuttum.
Anladım senmişsin gaye nitekim!
Dedim ya:"Garip bir duygu benimki! "

Hasan Gün

^^^**-Kimde!** -^^^

Bunca; günah kimde; kal diyende mi?
Giderken beni de al diyende mi?
Bu sessiz gidiş mahur bir beste,
Bırakıp kemanda,çal diyende mi?

Daha neler neler; az değil çokta...
İçimde gitgide büyüyen nokta:
Bir veda ki donuk,son bir solukta,
Dudak büküp hoşça(?) kal diyende mi! ! !

Hasan Gün

^^Serzeniş^^

Ben ruhumu ezelden - ahire geçirmişim.
Süzüldükçe süzölmüş halden hale girmişim.
Aşkı tutup kaldırdım,Mecnun'un kırıntısı.
Leyla Leyla olalı bir dünya ayrıntısı.
Ben ruhumu ezelden - ahire geçirmişim!

El uzatsam varlığa yokluk değer elime.
AŞK ise bu yaşanan aşk nasıl bir kelime?
Soyup ruhunu tenden et-kemik bir aşıkça,
Kabullenip kim yaşar yaşasın alışıkça!
El uzatsam varlığa yokluk değer elime!

Bu ruhum ki uzakta durdukça donmaktadır.
GERÇEK AŞK'ı yaşamak bir hayal olmaktadır.
Yeni baştan bir ruh ver vücuda gelmiş cana!
Hüznün aksi düşmekte AŞK'a açılan cama!
Bu ruhum ki uzakta durdukça donmaktadır! ...

Hasan Gün

=* *=...Anne! *=* =

Dur durak bilmeyen zaman an be an,
Seni de peşinden çeker mi anne?
Dile gelmese de en hazin beyan,
Göğsüne bir hüzün çöker mi anne?

Bu hercai gündüz; bu mavi gece,
Birbiri ardınca böyle geldikçe,
Nice uzaklık var seninle nice.
Takvimler hasreti döker mi anne?

Sanma ki biri var beni avutan.
Rüyalardır beni ayakta tutan.
Şen misin orada sen misin yatan!
Üstünüze şafak söker mi anne?

Dayar gibi hergün dizine senin,
Dayasam başımı soğuk taşına.
Yerini tutar mı o güzel tenin!
Alnımdan bu ateş seker mi anne?

Hasan Gün

==Nöbet==

Bu saatte neden ayaktayım ben!
Bu kaç nöbeti ki neyi beklerim!
Her şeyin sustuğu yerde başlıyor,
Rabbime duamda diyeceklerim.

Hasan Gün

>> Ah Şu gözyaŐlarım! <<

AvuŐlarımdeki boŐluĐu görüp,
Akası var sanki gözyaŐlarımın!
Volkan yeri gönlüm her taŐtıĐında,
Yakası var sanki gözyaŐlarımın!

Çilem, görünenden kat be kat altta.
Tarifi anlamsız bir çaba hatta.
Bir umut bulurum diye lgatta,
Bakası var sanki gözyaŐlarımın!

...

Hasan Gün

>>> **Hiç olmazsa...** <<<

Gittiğin gün gibi geçen her günüm!
Dev bir yalnızlık mı, aşk mı ödülüm?
Bir muamma; varlık-yokluk bir zulüm!
Hiç olmazsa bari birini alsan!

Düşüncem kalbime kurunca tuzak,
İmdat çığılığıyla inerken dudak,
Ya hep yanımda ol ya da çok uzak...
Hiç olmazsa bari bir yerde kalsan!

Hasan Gün

>>Seni sevebilmek seni...>>

Seni, sevebilmek seni,her bir an!
Her sabah yeniden uyanır gibi...
Matem-i geceden yorgun bir başla,
Göğsüne usulca dayanır gibi...

Anlatmak mümkünse yaşananları,
Mühür vurup; söze susanır gibi...
Öyle bir susmak ki dudağa mihnet.
Günbegün kendinden usanır gibi...

Kime ne boş kalmış kucağım,bomboş!
Giden sen oldukça hasret de güzel!
Lütfunu aratan kahrın bile hoş!
Bir ömür beklerken uslanır gibi...

Hasan Gün

½½½ İçine doğsun! ½½½

Sevgimden de olsa bu hayal, bu düş,
Gitmesin gözümde bir defa olsun!
Dilimde bu şiir; yüzümde gülüş...,
Görmesen de birgün içine doğsun!

Hayırdır deyip de hayra yorsan da,
Bel bağlayıp fala kaç kez sorsan da,
Beddua değil bu anlıyorsan da,
Sevmesen de birgün içine doğsun!

Hasan Gün

A-) Sessiz Terennüm! !.

Yılların elinde yoğrulan gönlüm,
Kimler ne yaptıda bu hale geldin!
Bu sözler, bu inat, bu tavır kime?
İnan sen severken daha güzeldin!

Sevdikçe sevilen ne mest olurdu!
Yediverenlerim açtı sanırdım.
Dilinde bir şarkı; bir hafifmeşrep...
Ben gelen gündüzü gece tanırdım!

Sustun! Sustun birgün durupdururken.
Bir sessizlik aldı dört bir yanıma.
Ne vakit 'aşk' dense başın düşerdi,
Titrer; buz keserdi gözyaşlarımı!

Tebessümü çok mu gördü yüzüne!
Bıçak gibi kesip atan hangi el?
Vefadan, sevgiden dem vurur oldun.
Böyle ağır mıydı ödenen bedel?

Dua...Dua et ki kaderin dönsün!
Yediverenleri yürek yürek ek.
Dile kolay gelir sabret demesi.
Umutla 'o günü' zordur beklemek!

Hasan Gün

Ah Gönül !

Çalab'ın tahtıyken düşmeye gör sen!/
Şeven bile üzer dil ile seni!/
Fırtınalar kopsa kıl oynamazken,/ /
Bir nefeste yıkar yel ile seni!

Sevgi sevilende harman olsa ne!/
Dem vursan Aşk ile derman olsa ne!/
İpten alan tek söz ferman olsa ne!/
Karşılar mı sandın gül ile seni! /

Dirhemden,kıratın değerini çokken/
Karnın aç olsa da gözlerin tokken,/ /
Kurtlar sofrasında itibar yokken,/ /
Tartıya koymazlar pul ile seni!

Şanmaki imtihan gözle gördüğün!/
İlmek ilmek Gönle bir bir ördüğün,/ /
Neyse;baştan sona hepsi Kördüğüm! / /
Sınarlar bir sebep kul ile seni!

Hasan Gün

Ah O Saçların !

varsın değmesin de uçuşsun tel tel !
avuçlarım bomboş kalsa da olur !
tarasın saçını inceden bir yel.
korkarım;dokunsam büyü kaybolur !

kimine sırma tel kimine ipek...
bir bana mı böyle sebab-i ölüm !
bin kez de ölürüm o son güne dek !
yeter ki seninle çarpsın da gönlüm !

saçlarını indir bel üstüne vur !
üç-beş tel değil o bir ömrü taşır !
istersen rüzgara aç, dağıt,savur !
her bir teline bir şiir yaraşır !

Hasan Gün

Akis

Gördükçe aynada tahammülüm yok! /
Sorup durdum her an bu neyin nesi/
Bir sır ki karşımda ;her çizgi her hat,/ /
Yüzüme denk bir yüz aksin kendisi!

Baktıkça gördüğüm çok yakın gibi/
Uzatsam elimi; tutamıyorum!/
Yaklaştıkça kaçan yine ben miyim?
Ben bile kendimden utanıyorum!

Sır camın ardında değil, içinde! /
Görenler bu sırra ram olsun diye/
Gördüğünden öte baktığın herşey/
Nerede,kiminle, nasıl ve niye?

Hasan Gün

Allah'tan Korkarım!

Denedin,yanıldın,sevmedin madem,
Bilseydim bu gönül oyun sahası,
Beddua okunu çevirip o dem,
Allah'tan korkmasam atmaz mıydım hiç!

İnsanlar benzer ki dalgalı suya,
Bir zaman durulur bir zaman çoşar.
Her bir adımına derin pusuya,
Allah'tan korkmasam yatmaz mıydım hiç!

Bu ömür bir tarla edepse ekin!
Ahiret gününde bir yüzün var mı?
Söküpte sevgimi yerine bir kin,
Allah'tan korkmasam katmaz mıydım hiç!

Hasan Gün

Anama Mektup

Kulak ver de dinle ah garip ana
Silahsız,bıçaksız kıyıpta cana,
Kalbimden dökülen bu sıcak kana,
Lokmayı bulayıp yuttular bir bir!

Şehir ki binalar, zinalar orda.
Sokaklar genişken ufuklar darda.
Herkesin gözü var hileli zarda,
Evirip çevirip attılar bir bir!

Eşim,dostum diyen bıçak ağzında.
Hangi akla hizmet oğlun,kızın da,
Punduna getirip en son hızında,
Sevgiyi kirletip yattılar bir bir!

Eşsiz bir sermaye verilen nefes!
Zevk ve sefa ile çevrilmiş kafes.
Yok mudur 'Allah'tan kork! 'diyen bir ses?
Ömrünü bir hiçe sattılar bir bir!

'Edebin,hayanın, arın namusun,
İsmi-cismini biliyor musun? '
Diyene öfkeyle dediler:'Susun! '
Kolundan tutupta attılar bir bir!

Dilimde tüy bitse vazgeçmem derim!
Eşrefi mahlûkum bu mu ederim?
Onlar eğlenirken ne bu kederim!
Her bir an derdime kattılar bir bir!

Hasan Gün

Ankara!

Gurbette kalana şefkatli kucak,
Fakirsem az ile tütmez mi ocak?
Kalmadı önümde son kez tutacak,
Ne büyük ne küçük dal be Ankara!

Her taşın aşkıma ördüğüm bir sur,
Hak'tan halka inen muhteşem bir sır,
Uzaktan görünen bir döngü,kısır(?)
Ruhumu öteye sal be Ankara!

Marifet mi gezmek yâd eli tutup,
Hakkı, hakikati,emri unutup,
Uslanmaz gönlünü sözle avutup
Vicdanla başbaşa kal be Ankara!

Bu yaptığın zulüm değil de nedir!
Ne kastın var bana bunca senedir!
Gücenme sitemim sevilenedir!
Bir ara hesabı al be Ankara!

Hasan Gün

Anladım ki...

Dudağımdan dökülen iki heceyken adın,
Büyüdükçe büyüdü,dil dertlidir halinden.
Doldu dolacak derken bu aşktaki miyadın,
Sanki memnun gibisin gönlümün zevalinden!

Hasan Gün

Anneciğim

Ne kadar merhametsiz insanlar anne burda!/
Gönle sevgi uğrar mı meskenken binbir kurda!/
Bir şüphe kemirirken akıl denen çukurda,/
Al beni kollarına sarıver anneciğim!

Sevgi sevene mihnet ;sevilene herşey hoş!/
Edep sermaye olsa harcasan da elin boş!/
Yağız atlar misali yetmek için koş ha koş! /
Hallerimiz nicedir soruver anneciğim!

Bir rüya olsa gerek bir rüya ki görene.../
Uyanmasam diyorum ta ki büyük törene.../
Şöyle göğsüne çekip en sıcacık yörene,/
Yaşanan bir rüya mı yoruver anneciğim!

Hasan Gün

Arz-û Halim Secdede

Döndürüp kıbleye aciz bedeni,
Eğildim,doğrudum,büküldüm güzel!
Allah'a arz ettim böyle edeni,
Eridim, süzüldüm,döküldüm güzel!

Secdede gözyaşım gösterip seni:
Rabbim budur gözden döktüren beni!
Sevilen bir nâra attı seveni,
Aşkından geriye bir küldüm güzel!

Bilmem ki var mıdır tıpta çaresi.
Külümden dirilip alsam nefesi,
Dile gelse gönlüm duyulsa sesi:
Tutulup yerimden söküldüm güzel!

Hasan Gün

Asıl İhtişam

Sıralanır kat kat bezler bedene.
Gizlenir altında ölüm ve yaşam!
Giyenler bir baksa çıplak gidene,
Anlar nerdeymiş o asıl ihtişam!

Hasan Gün

-Aşk diye diye! .. -

"Kime nasip olmuş AŞK 'ın anlamı?
Gönül kabı kadar AŞK 'ın tamamı?
'Kendisi kördüğüm; gözü ama mı? "
Sorarım gönlüme AŞK diye diye!

Her ismin cismi var Adem 'e(as) denen!
Ne hikmetse sırdır AŞK 'la gizlenen!
Esrar-ı güzini Kays 'ta izlenen,
Sorarım gönlüme AŞK diye diye!

Kulun kula meyli ten ve nefiste!
Gerçeğin sureti camda,akiste!
Can mı engel AŞK 'a yolda kasis de?
Sorarım gönlüme AŞK diye diye!

Fikri bile sanki gönlüme düşer!
Akıl çıkmazlarda kendine şaşar!
Hayaliyle bile ömrümüz coşar!
Sorarım gönlüme AŞK diye diye!

Hasan Gün

Aşk-ı Tevhit

Şereflenir alnım Hakka secdede.
Dudak arkasında kıvranır dilim.
Tevhittir gönlümü puslu caddede,
Aydınlatıp duran nurlu kandilim.
Tutuşup yansın ki karanlık bir bir,
Benden utanmasın girdiğim kabir!

Kapladı kaplıyor sesler bedeni.
Eşlik eder gibi kalbin atışı.
Asılı kalıyor gözler havada.
Kaç kaçabilirsen suda, karada.
Tutsun tutuştursun AŞK'ı ile HAK!
Sabır taşlarından zindan müstehak.

Hasan Gün

Başlık-siz

Teselli mi el sözü ne derlerse desinler.
Yaşandıkça kıymetli hem mutluluk hem acı!
Elde ne var ne yoksa ayağına sersinler.
Kadere iman ile tak sen ebedi tacı!
Teselli mi el sözü...

Ne renk,koku ne şekil seni sen yapacaktır,
Dudağının ardında kıvranmadıkça o dil.
Hakkın hazinesinden kimler ne kapacaktır,
Büklüm büklüm olmadan; ıslanmadan kaç mendil.
Ne renk,koku ne şekil...

Hasan Gün

Ben miyim?

bir ben miyim böyle çile tezgahı ?
bir ben miyim iplik iplik dokunan ?
gönle aşkla ilmek vurup bin ahı,
renk renk motif motif çıkan ben miyim ?

bir ben miyim gözde; yeşil,mavi,ak ?
bir ben miyim düşen kirpiklerimden ?
gönlüme dert yanıp hep ağlayarak,
çakmak çakmak gözde çakan ben miyim ?

bir ben miyim durgun,boz bulanık su?
bir ben miyim arkı suyuna küsmüş ?
yıllardır taşıyıp hasret tortusu ,
gönül ummanına akan ben miyim ?

bir ben miyim dersten kalan dergahta ?
bir ben miyim tesbih halkasında ip ?
ne tenlerde belli ne de ervahda !
AŞK zikriyle dili yakan ben miyim ?

bir ben miyim yakın sanan kendini ?
bir ben miyim akis; aynada gerçek ?
yıkıp geçememiş akıl bendini,
uzaktan uzağa bakan ben miyim ?

Hasan Gün

Beyaz Kefen Al Duvak

Gönlüm ne gün durulur kabardıkça kabardı
Sen de: Bir kaç yıl sonra; ben diyeyim: Bir ömür...
Bu ayrılık dünümden, yarınımdan kopardı
Artık hayat gözümde bir nefeslik görünür!

El etek çekip aşktan son günümü beklerim
Umutumu tüketip uzandığım bu yerde
Kime ne meyvessizse harcanan emeklerim
Gözüm açık giderim beyazları giyerde!

Kurtulamadan ismin kapanırsa bu dudak
Çok uzaklarda yine o kulağın çınlasın!
Yüzündeki sevinci gizlemese de duvak
Ölsem razı değilim kimseye açılmasın!

Hasan Gün

Bir Bende (mihrimah Serisinden)

kimse gülüşünü görmedi senin !
görmedi nasıldır; ipek mi tenin !
koklayarak öpsen,tadı busenin,
bir bende gizlidir bende Mihrimah !

sen miydin sevdiğim tomurcuk,yaprak ?
sen miydin çocuklar kadar şen şakrak ,
beklerken ben seni hep ağlayarak.
bir bende gizlidir bende Mihrimah !

aşktan öte bir şey sende bulduğum !
buldukça kaybedip hep yorulduğum !
sustuğum tek sual"sen",sorulduğum !
bir bende gizlidir bende Mihrimah !

yıllar böyle geçip gidecek ama !
evlenip bir zerre düşmedin gama !
sevip-sevilsen de unuttum sanma !
bir bende gizlidir bende Mihrimah !

Üstad Karakoç'un "Mihriban'ı" var !
Sarı mı saçların "Mihriban" kadar !
Sen de "Mona Roza" gibi misin yar !
bir bende gizlidir bende Mihrimah !

olur ya karşıma geçip sorarsın !
varsın eller seni tende arasın !
sen benim ruhumda açık yarasın !
bir bende gizlidir bende Mihrimah !

Hasan Gün

Bir İhtimal

akşam kızılığı değmiş tenine.
tüm ihtimallerde sen,sen yine sen !
çıkıp gelmiş gibi bende bir telaş...
nasıl bir beklemek bu ah bir bilsen !

balıkçı kahvesi; iki orta çek !
yanında muhabbet,kırık bir hüzün...
Ah!dem vurdukça biz mest oldu gece !
duysa ahı kalır gelen gündüzün !

tüm ihtimallerde sen,sen yine sen !
görüp göreceğim bir hayal kadar !
ne vakit içime bir hüzün çökse,
hiç yoktan kurduğum hayallerim var !

Hasan Gün

Bir Katre Yağmur...

Ne konuşmaya gelir yağmur ne de susmaya...
Göge dikip gözümü geldiğin yere baksam.
Gururum tövbe edip el vermiyor kasmaya...
Bedenime düştükçe ben de içime aksam!

Sen ki gelen en yakın, Özlenen'den bir kaç iz.
Açıp göğsümü sana nasıplensem rahmetten.
Islandıkça yer arar Hak katında şu naçiz.
Islandıkça kurtulsam saran kemik ve etten!

Her damlan bir Cemal'dir; fırtınan ise Celâl..
Çisil çisil yağdıkça hatırlat bize Onu
Bir bıçak gibi keskin dururken haram, helâl,
Hangi kul sevemez ki her an yaklaşan sonu?

Yağmur! Yağmur sen benim arınacağım tek su!
Değdikçe her yanıma erisin tortu ve kir!
Bir katrenin toprakta başlayınca uykusu,
Alnım ak durabilsem gelince Münker-Nekir!

Hasan Gün

Bir Soru(n) ?

Görünse aynada yüzümün aslı,
Ya kendimden kaçır ya bayılırım.
Arınsa kirinden bu hayat faslı,
Kimbilir sonunda "kul" sayılırım.
Görünse aynada yüzümün aslı! ..

Hasan Gün

Birbaşka! ...

Herşey birbaşka renk; herkes birbaşka!
Maskesiz yüz sormak beyhûde emek.
Bir cisme talibsen lâıksın aşka:
Sevişmeye dönmüş aşkı istemek!
Herşey birbaşka renk; herkes birbaşka!

Hasan Gün

Birgün...

Gurubun kızılı çökünce göze,
Kaçacak bir yerim kalmadığı an,
Dudaklar ismini dökünce söze,
O son nefesimi alırım birgün!

Taşınmaz olunca hasretten yüküm,
Gönlün terkisinden düşüp dağılsa,
Görenler aslını sormadan, öyküm,
Bitip gidecektir sanırım birgün!

Bir pamuk ipliği ömrün ucunda,
Gün gün inceliyor seni görmeden.
Bu aşktan geriye o avucunda,
Kurumuş birkaç nem kalırım birgün!

Hasan Gün

Boşuboşuna!

Havanda dövdüğüm suymuş yıllardır,
Derdime bir çare buldum sanarak.
Derdimin kendisi buymuş yıllardır,
Yaşanır sanmışım AŞK'ı anarak!
Havanda dövdüğüm suymuş yıllardır! ..

Hasan Gün

-Bu hayat benimle geçmez sevgilim! -

Bu hayat benimle geçmez sevgilim!
Hadi git kendine uygununu bul!
Adını anmakla tutuldu dilim.
Dilbazlık edemez bu tutuklu kul!

Bu hayat benimle geçmez sevgilim!
Herkes gibi öyle gösteremem ben.
Elini tutmuş büyük hakaret.
Korkarken tutmaya düste bilmeden.

Bu hayat benimle geçmez sevgilim!
Kıyısız bir deniz sana sunduğum.
Ya çok yorulursun ya da bıcarsın.
Seni de boğmamak bir tek umduğum!

Bu hayat benimle geçmez sevgilim!
Şiirlerden sana mısra seçemem.
Büyük bir gaflettir eksik kalırsa.
Eksik kalır şiir değer biçemem.

Bu hayat benimle geçmez sevgilim!
Gözlerinden çalıp kuytu bakışı,
Örterim üstüme seni göremem,
Göremem sitemi,tavır takışı,...

Bu hayat benimle geçmez sevgilim!
Görmemişsindir sen böyle bir sevi.
Gösterebilseydim taşıyamazdın.
Taşıyamazdın hiç Aşktan bir devi!

Bu hayat benimle geçmez sevgilim!
Çok geç olmadan git ve gelme geri!
Seninle başlanan sensiz de biter!
Biter elbet birgün aşkın seferi! ! !

Hasan Gün

Bulunur!

Selam ver herkese can-ı gönülden,
Hak aşkına alan bir kul bulunur!
Deniz kıl sevgini lisan-ı hâlden,
Hak aşkına dalan bir kul bulunur!

Can bedestende bak hercai aşka,
Hak aşkına bir kul olan bulunur!
Yüz çevirse eş,dost; görünse başka,
Hak aşkına kalan bir kul bulunur!

Hasan Gün

Bundan Sonra (Mihrimah Serisinden)

yoruldum Mihrimah yoruldum artık !
sen de beni böyle bil bundan sonra !
gizli özne olup soruldum artık !
sen de beni ara bul bundan sonra !

hat hat resmedip de çizdiklerimi,
kırılan gönlümden dizdiklerimi,
dupduru aşk için süzdüklerimi,
sen de benim gibi sil bundan sonra!

aynıydı tıpatıp aynıydı bende:
seven-sevilen de yekvücut tende !
neler değişmiyor böyle düzende:
seven sevilene kul bundan sonra !

Hasan Gün

Çark Edince...

Çark ettim aklımdan gönlün yoluna,
Yolcu belli oldu; yol yola döndü!
Rabbim yardım etti aciz kuluna,
Hancı belli oldu; han hana döndü!

Hasan Gün

-Çatamıyorum! -

Saatler günlere; günler yıllara,
Döndükçe içinden çıkamıyorum.
Lütufken ölmeden ölmek kullara,
Tabutu üstüme çakamıyorum!

Son bir vedam kaldı kendime düşen.
Ha bugün ha yarın derdurur nefsim
Düşünce başıma ilk o üşüşen:
'Nefsime' bir türlü çatamıyorum!

Hasan Gün

Çok Geç Artık

Vakit çok geç artık Aşk için gönül! /
Sevmeden de işte yaşar gibisin! /
Böyle bir yaşamak görülmemiştir! /
Hayali-gerçekten boşar gibisin! /

Kırılır göğsünde yekpare bir ses! /
Tutuklu bir lisan dudaklar kafes! /
Hiç almamış gibi;alsan da nefes! /
Bir nefese bile şaşar gibisin! /

Ferhat'ın yüreği denendi dağda/
O yürek de öldü Aşk daha sağ da/
AŞK'a varmak için bu garip çağda, /
Sözden yokuşları aşar gibisin!

Hasan Gün

Çözemedim

Yaşanan ne varsa hayata dair/
Kırıldı döküldü bir bir gözümden/
Sinemde sır iken ellere zahir/
Nasıl bir muamma sezemedim ben !

Ne bir parçadasın ne de bir tamda.../
Her zerre bir bütün Senle zamanda/
Paramparça derken gör ki tamam da/
Nasıl bir muamma çözedim ben !

Hasan Gün

Çözemiyorum!

Öyle bir işlemiş hasretin tene,
Kimse demese de aşk için dene,
Ümitle biriken takvim kaç sene,
Dizesim geliyor; dizemiyorum!

Gurbette bulduğum sevgi ocağı,
Seyr-i alem etsem köşe-bucağı,
Ne resme dökülür güzellik çağı,
Çizesim geliyor; çizemiyorum!

Hasan Gün

Daha ne denir ki!

Son seven de seni terkettiği an,
Hiç düşünme çık-gel; kapıma dayan!
Eski bir hüzünden bir mutluluğa,
Gün gelip ittiğin göğsümde uyan!

Geçmişi unut ki yerinde dursun!
Artık kalbin yeni günlere vursun!
Olur da yorulup bitkin düşersen,
Huzurla dizime yatıp uyursun!

Şayet "Denedim de olmuyor! " dersen.
"Döneceğim bekle! " der de gidersen
Kime ne diyeyim bu aşka dair!
Kime ne diyeyim ant bile versen!

Hasan Gün

Darmadağın!

Hayatın sillesi yiyene ağır.
Tokat darmadağın; yüz darmadağın!
Teselli etmeye dünyayı çağır.
Sakat darmadağın; düz darmadağın!

Kılıç kuşanana at binenedir.
Savaş darmadağın; dost darmadağın!
Giyinik çıplağız bunca senedir.
Kumaş darmadağın; post darmadağın!

Dile kolay yalan; doğrular güçtür...
Duyma darmadağın; duy darmadağın!
Hakkı hakikati bilmek mi suçtur?
Uyma darmadağın; uy darmadağın!

Hikmetlere yürü Hak aşkı ile.
Ayak darmadağın; iz darmadağın!
Susupta şaha dön; söyle sefile...
Dudak darmadağın; giz darmadağın!

Hasan Gün

Dem Vurdum Yalnızlıktan!

Yalnızlık yalnızlık biçilmiş kaftan.
Gönlüm boynu bükük taşıdı onu
Aşk kınında kılıç göğsümde yatan.
Sıyrılrsa kınından hayatın sonu...
Yalnızlık yalnızlık biçilmiş kaftan!

Düşledikçe düştüm düşüncelere.
Hayatım hayale sermaye oldu.
Sevgiler dönünce bilmecelere,
Çözenler gerçeğe giden bir yoldu.
Düşledikçe düştüm düşüncelere!

Aşk ile aynı mı ruhun lisanı?
Kendimle nasıl bir ilişkisi var?
Güzelin meskeni o gülüstanı,
Nasıl çevreliyor etten bir duvar?
Aşk ile aynı mı ruhun lisanı?

Ankara rüzgarın savurdu beni!
Sağa-sola koştum bir ümit ile.
Rüzgarın önüne katıp bedeni,
Kendime vardıkça döndüm sefile.
Ankara rüzgarın savurdu beni!

Darmadağın beden, titreyen eller,
Merhametten iz yok, bomboş bakışlar.
Ruhumda yer açtı acı bedeller.
Susattı ölüme sözden yokuşlar.
Darmadağın beden, titreyen eller...

Yalnızlık bendeki eserin bak bu:
Lâl olmuş bir dille sopsoğuk bir yüz.
Öfkemle erir mi bu kuzey kutbu?
Ben kendi gönlümde sevgiden öksüz!
Yalnızlık bendeki eserin bak bu! ..

Hasan Gün

Demez miydim!

Renkten renge girdim bilmeden eller,
Ne sel olup aktım ne de duruldum.
Mızrabı göğsünde eğleyen teller,
Gönlü de avutsa vur demez miydim!

Dil ucuyla bile sorulmaz halim.
Ne ilk olabildim ne de sonuncu...
Sevilmeden sevmek ise ahvalim,
Saati son deme kur demez miydim!

Tecelligâh etti çile göğsümü.
Ne gönül bir handır ne de aşk hancı...
Körükörüneymiş açtım gözümü.
Hak'tan başka aşka dur demez miydim!

Hasan Gün

Dilenci

Kesme selamını ben de bir kulum,
Ezilir yüreğim, kırılır kolum,...
Olurda kapına düşerse yolum,
Bir tatlı tebessüm sunuver n'olur!

Hiç dile almasak yılları o an.
Uzaktan tedirgin, meraklı bir can:
'Kimmiş o? 'deyipte görünse kocan,
'Dilenci! 'derdemez susuver n'olur!

Görüneni söyler Hak aşkına dil.
Buğulu gözlerde titrerken kandil,
Yaşlara bend olmuş kirpiğe mendil,
Uzatıp hafifçe siliver n'olur!

Ne desen haklısın; bu çatı onun.
İçerde Sudenaz ve küçük oğlun.
Gösterip yolunu dilenen kulun,
'Hoşçakal' der iken dönüver n'olur!

Hasan Gün

Efsunlu Suret

Œaęların ne eŒsiz bir bahar öyle
İçinden sarı gül deresim gelir
Unutmak mümkün mü ölmeden söyle
Aklımı önüne seresim gelir!

Yanağın pespembe tomurcuk bir gül
Sana bakmak bile büyük hakaret
Ter ter olsun n'olur içime dökül
Özleyip durduğum efsunlu suret!

Hasan Gün

Elçi

elçiye bir zeval verilmez dostum !
cümle cümle selam,hasret var sana !
bu nasıl muamma; görülmez dostum !
vicdanın hür iken dünya dar sana !

hudut mu olurmuş kalpler arası !
beyazdan evladır dostun karası !
yekvücut ordadır olsa yarası !
görünen zahiren bir duvar sana !

gönlünü çevirip Hakkın yönüne,
duanı kuşan çık halkın önüne !
gün gelip çok şükür dersin dününe !
sanma ki çektiğin ahuzar sana !

mizanda azalır varsa günahın,
dert-i güzin ile dökülse ahın.
kul duymasa bile duyar Allah'ın
gönlü hoş eyleyen bir pazar sana!

Seven sevdiğini zannetme üzer !
dert etme ! dert diye yazılan kader,
hikmetinden sual olmaz mukadder !
Seven'den şefkatli bir nazar sana !

Hasan Gün

-Ellerin... -

Ellerin ellerin ince ve zarif!
Dokunsam kirlenir o bir çift haya.
Öyle beyaz öyle latif bir ten ki,
Korkuyorum tutup da okşamaya!

Söğüt ağacında salkım saçak dal!
Kuytusunda bir dem hayaldir bende!
Bir sükunet kaplar titreyen gönlü,
Gün gelip değdiğin her bir bedende!

Duaya açılmış gönül elçisi,
Şerha şerha çatlak gözyaşı arkı,
An gelir huzura vardığın yerde,
Bilinmez bir makam, ebedi şarkı!
Ellerin ellerin...

Hasan Gün

Ey Gönül!

Su akar yolunu bulur engine.
Bilmeden kendini bakma dengine.
Kul olmadan Hakka,Aşk-ı Bengin'e,
Ha sevmişsin gönlüm ha sevmemişsin!

Rica minnet dursa dünya kapında.
Bil ki toprak ve su asıl yapında.
Dikeni görmeden gülün sapında,
Ha dermişsin gönlüm ha dermemişsin!

'İlahi rızan! 'de verip sadaka.
Kulların önünde satınca caka,
Sanmaki çevirir yüzünü aka,
Ha vermişsin gönlüm ha vermemişsin!

Çekirdekten Gök'e çıktıkça her an,
Allah'a sığın ki vurmasın talan.
Meyvenle doymazsa yolda aç kalan,
Ha ermişsin gönlüm ha ermemişsin!

Hasan Gün

Eylül Gibi.

Eylül gibi gözlerin...
Yağmurlu bir günde
peñcere ardı bir yalnızlıktan kalma.
Buğusu tüterken hasretin,
Bir iç çekimi kocaman bir ahla
Yağmur sonrası gökkuşuğına
Gel der gibi...

Eylül gibi gözlerin...
Telaşlı adımlarla geçilen sokaklardan
Varılan telaşsız bir gurub-u akşam
Perdeleri çekilmiş evlerde
Sevdikçe mutlu;seviilmekten yorgun
Ben değilim... ben değilim...
El der gibi...

Hasan Gün

Firak (mihrimah Serisinden)

dert-i aşkla çıkıp kendimden yola,
gördüğüm son durak sensin Mihrimah !
bir kalpte bir nefes vermeden mola,
vardıkça tek irak sensin Mihrimah !

sanma ki gülerken seni unuttum !
nice eşi-dostu böyle uyuttum !
dilime geldikçe "ah" deyip tuttum !
bitmeyen o firak sensin Mihrimah !

Hasan Gün

Gidemem ki! ..

Yüzünü gizlerken eğipte başı,
Teselli bilmişken üç damla yaşı,
Göğsünün üstüne en ağır taşı,
Basarken ben nasıl nasıl gideyim!

Gözlerin süzerken kirpiğın ıslak,
Kalmaya dair söz beklerken kulak,
Gönlüme ulaşıp Aşk denen ulak,
Yakarken ben nasıl nasıl gideyim!

Koptu kopacakken ince mi ince,
Bir sızı içimde böyle sevince,
Ruhumu hüznünle son an gelince,
Yıkarken ben nasıl nasıl gideyim!

Dil varmıyor ki bu küskün vedanı,
Dudağın titrerken suskun sedanı,
Aklıma silinmez düşkün edanı,
Çakarken ben nasıl nasıl gideyim!

Gönlünün sarsılıp yıkılan sesi,
Bûseyi sıcacık kılan nefesi,
Hicranın söylenen bu son güftesi,
Çıkarken ben nasıl nasıl gideyim!

Hasan Gün

Gitti

kalmadı ömrümün baharı artık !
günbegün yaprağı döküp de gitti !
elimde maziden kalma bir yırtık,
fotoğraf gönlümü söküp de gitti !

şöyle göz ucuyla dönüp bir bak da...
her bir cümlemde sen konan son nokta !
sustuğuma bakma denecek çok da...
sözler dudajımı yakıp da gitti !

yıllar hasretini resmetti yüze !
sensiz her bir an'la getirdi dize !
hala soruyorum "ne oldu bize ?"
cevapsız bir soru çakıp da gitti !

kalmadı gözüm de ne fer ne ışık !
adımı sorsalar; aklım karışık !
aynayla bir gün küs;bir gün barışık !
aksim aynalardan bakıp da gitti

Hasan Gün

Gizli ve dağınık...

Dağıldı içime hüznün dalları!
Büyüdükçe büyür gölgede hasret.
Hangi köprü bağlar 'Sana' yolları?
Kulak ver gönlüme n'olur yardım et!
Dağıldı içime hüznün dalları! ...

Bir ölüden farksız et ve kemiğim.
Yumuşak yatakta yatmakmış çile.
Ne gerçekten öte; ne de gerçeğim!
'Hayat mı' aklımı zorlayan hile?
Bir ölüden farksız et ve kemiğim! ...

Hasan Gün

Gönder

Ne varsa dert edip içe attığın,
Çok değilse bile az olsun gönder!
Diline vardıkça susup yuttuğun,
Hasretten bir cümle yaz olsun gönder!

Aşktan dem vurup da kırsan da beni,
Gönül sevdiğine küsermiş deyip.
Gönül yokuşunda yorsan da beni,
Dilinden düşen bir söz olsun gönder!

Ne ki aşk yanında; tutuşup yanmak!
Sen şöyle derinden ağlamaya gör!
Ateş yağmurunda durup ıslanmak!
Gözyaşların bile köz olsun gönder!

Hasan Gün

Gör !

Güzellik ;insansan sende bir ziynet
Zenginlik edepte ;çoksa zayi et! /
Değişti o düzen diyorsan şayet !
"Güya bu düzeni" bozmazsam bak gör!

Kalemim naiftir ,kıl kadar ince.../
İncinirken "Aşkı" tarif edince,/
AŞKtan dem vuranı bir de yerince,/
Küfrün alâsını yazmazsam bak gör!

İğneyle bir kuyu kazmak gibiye,/
Doğum bunun başı; ölüm dibiye,/
Hayat bu kuyunun ta kendisiye,/
Tırnaklarım ile kazmazsam bak gör!

Hasan Gün

Görebilene!

Perdeler çekilip kalsak başbaşa,
Ne aşk bir mahkûmdur ne gönül zindan!
Kullar saklı sansın etten kumaşa,
Ruh Hak cevheriyle süslü bir mintan!

Hasan Gün

Gurbetten Sılaya Mevlana gibi...

Bitmez gibi gelir insan ömür.
Yıllar ay; ay hafta; hafta gün olur.
Tevhitle şahlanıp dönüp Tek Yöne,
Gurbetten Sılaya gel döne döne!

Hasan Gün

Gücendim

Ne zamandır gönlüm hasrete mesken,
Utandır kendime 'gör' diyemezken,
Mecnun'un kaftanı dar giyemezken,
Yarin yaptığına nasıl gücendim!

Bu aşk ki ne dirhem ne pazar ister!
Secdede gönlünü Allah'a göster.
Yüzünden pahalı içinde astar,
Yarin sattığına nasıl gücendim!

Dört başı mamurdu yıkıldı o dem.
Sevgimin üstünde nicedir kadem.
Göz kulak olamaz almasın madem,
Yarin attığına nasıl gücendim!

Hasan Gün

Gündelik!

Elimin içine düştükçe başım,
Senden kalan boşluk gölgemde delik.
Yalan sözle yama tutmaz kumaşım.
Kıymetbilmezlere aşk bir gündelik! ! !

Hasan Gün

Hasbihal

Dertleşelim dostlar dertler çoğaldı/
Beni bilinmez bir düşünce aldı/
Bize ahir zaman kulu mu kaldı/
Sizlerden ne haber; sizi sormalı !

Derdi paylastıkça azalır derler /
Paylaştık da n'oldu arttı kederler /
Seninle benimki aynı kaderler/
Sizlerden ne haber; sizi sormalı!

"Oku"emri ile okuyan nesil,/
Ya aklını kaybet ya ilmini sil/
Nasıl bir ilim ki cahilde temsil/
Sizlerden ne haber; sizi sormalı!

İslamın şanıyla taçlandı kulluk /
Müslümanım diyen çeker yoksulluk/
Herkes bir can alır yanına yolluk/
Sizlerden ne haber; sizi sormalı!

Aklın darasına sığmıyor ilim /
Sinek kanadınca değersiz bilim/
Herşey madde olmuş herşey bir hilim
Sizlerden ne haber; sizi sormalı!

"Mal cimride artık silah korkakta,/
Karar zayıflarda" canlar sokakta/
Gönle ateş düşmez cihanı yak da/
Sizlerden ne haber; sizi sormalı!

Vahim bir tablo bu desen yok renk yok/
Kalemler çatılmış kağıtta cenk yok/
Herşey uluorta gözde kepenk yok/
Sizlerden ne haber; sizi sormalı!

An be an şükreder yaşayan insan/
Bu nasıl yaşamak sen yaşıyor san!/
Beterin beteri... Şayet diyorsan/
Sizlerden ne haber; sizi sormalı!

Yankısı bile yok kısık bir sesin!/
Sesime bir ses ver;sesin kükresin!/
Safını belli et de kiminlesin!/
Sizlerden ne haber; sizi sormalı!!!

Hasan Gün

Hiç Gitmemiş Gibiydin

Her halim hicran benim sen mutluluktan bahset,
Kollarınla çevrili tut bir çembere hapsed!
Ağlamam sevinçtendir sakın çözme elini!
Burda böyle bir ömür sarıp kalsam belini!

İnip çıkan göğsünde dalgalanırken başım,
Kalbinin atışları sözlerime yoldaşım.
Hasretinle söz açıp anlatsam bir nefeste.
Sözlerim kalbi aştı yetmez oldu kafeste!

Ara ara dursa da heyecandan şu sesim,
Kalbin böyle vurdukça hiç gelmiyor kesesim.
Teninin sıcaklığı yüzüme az değdikçe,
Daha fazlası için eğdiririm,eğdikçe.

Rüya mıdır gerçek mi hiç ama hiç bilmesem.
Saçlarıma koyduğun bûseleri silmesem.
Olur ya unupta yıkarsam darılır mı?
Ölümler rüyalarda gerçekten sarılır mı?

Kaç yıl geçti üstünden seni toprak saralı!
Ellerimi uzatsam dokunamam aralı.
Anne her gece gel sen yavrum özlüyor diye.
Öksüz yavrucuğuna ölümsüz bir hediye!

Bir ürpertiyle kalkıp göz attım boş odama.
Kaç yaşında olsamda zor geliyor adama.
Anne daha diyecek ne kadar sözüm vardı...
Gün doğdu doğmasına,benim günüm karardı!

Dudağımda hıçkırık rüyamdakinden kat kat.
Doğup-ölen düzende insan aciz mahlûkat!
Anne o ayakların Cennetin eşiğidir.
Artık mezar annemin nurdan son beşiğidir!

Hasan Gün

Hüznün Karasında Yine Bir Akşam...

Hüznün karasında yine bir akşam,
Mavi dalgaların göğsünde gemi,
Rihtımdan açığa çekiyor aşkı,
Soyup gidiyorken son dem gölgemi.
Hüznün karasında yine bir akşam!

Hasan Gün

İsmiyle Müsemma Sevdığım

ismiyle müsemma sevdiğim ,
kim dokunacak olsa sesinin serkeş yankısına,
sarp bir dağ kesilir yüreğim.
öyle bir kesilir ki...
sesinin yankısı bile düşmesin,
coğrafyası ter kokmayan bir ele.
ve dokunmasın yüreğine öyle ezbere.

ah! ah! ismiyle müsemma sevdiğim,
yazmasın hiç bir kalem adını öyle çalاکalem,
çekmeden kabzasına en derin hasreti!
yeni okuyan bir çocuk heyecanıyla,
ardı sıra tutuştururken harfleri,
yanağındaki gamzeye öykünmeden ,
kalemin parmağımda bıraktığı iz
yoksa biz nasıl sever nasıl seviliriz!

farkında olmadan eşlik etmek sana:
hüzzam bir makamın en can alıcı yerinde
ve en kuytusunda sevmelerin
mırıldanmak bile ismiyle müsemma,
sevmesiyle meşhur bir sevgiliye serenattır
sana şiirler yazmak değil seni sevmek sanattır!

Hasan Gün

-Kalır! -

Kelamın gönülde izi kalır dost!
Dil vurup bir gönlü incitme bir gün!
Yıllar geçse bile sızı kalır dost!
Dil vurup bir gönlü incitme bir gün!

Söz hudutsuz sanma o da sınırlı!
Çoğu gider bir gün azı kalır dost!
Gönlün Sahibi'ni gücendirirsen,
Solunda ' bir günah' yazı kalır dost!

Dil de Onun, söz de...Gönül de Onun!
Seni senden eden kibirli nefsin!
Bir lahza düşün ki nicedir sonun!
Yanıp kül olursun; tozu kalır dost!

Hasan Gün

Karar (mihrimah Serisinden)

Akıl kârı değil,zarar Mihrimah! /
Akıl aşkta sebep arar Mihrimah! /
Binbir sebep bulsan sevmeye beni!/
Sevsen de bir nokta karar Mihrimah/

Silinir hatrından görmezsen elbet/
Görmeden sevmenin hükmüdür ebet/
Böyle bir gönülde ne hoş müebbet/
Ömüre bin ömür katar Mihrimah!

Şimdi değil amma yakında bir gün!
Koluma bir cihaz takın da bir gün!
Görün ne çekmişim bakın da bir gün!
Nabzımda yıllarım atar Mihrimah!

Hasan Gün

Kız Sen !

Aşktan dem vurma hiç o bir sebeptir/
Suret-i Aşk gibi durana kız sen!/
Aşık yerden göge, dahi ,edeptir!/
Edebi açıp da vurana kız sen!

Gönül kapısında durup da alsan/
Açılır mı diye bir ömür kalsan/
Adını unutup Mecnun da olsun/
"Kim o?" deyip seni sorana kız sen!

Hasan Gün

-Lafügüzaf-

Ne gerek var böyle sükut etmeye!
Sen sükut ettikçe kendinden bilir.
Sözün ve sükutun sahibinde sır:
Yer yerinden oynar; gökler irkilir! ! !

Hasan Gün

Merhamet

yara almadan acımaz bir insanın içi !
ve acımasızdır yara almadıkça !
çocukluk masumiyetinden geriye,
kırık oyuncaklar kalmış olsaydı,
şimdi elimde tuttuğum bir kırık kalp olmazdı!

sus sen! içinin acıyacağı vakti bekle !
sus ve senden olmayan acıları izle !
için için acınacak vakte geldiğinde,
yaşadığın en büyük acı olacak hayat !
sus sen! içinin acıyacağı vakti bekle !

hüznün katran karası değince gönle,
hangi tenin rengi acıya çalmaz !
ve hangi dilde anlatılamaz bir acı,
sevilmeler gidenlerden kalma bir gölge,
sevmeler büklüm büklüm bir sancı !

düşlere vurulup düşmüş bir düşünceysen,
kanadını kırandan çok kanadına küseceksin,
o yağmurunda ıslanmadığın yerlerin,
dağ ayazında buz kezmediyse ellerin,
bilemezsin nerde yanıp nerde üşüyeceksin !

içine çekmediğin yanık bir köy türküsü,
bölirse uykunu bir sabah uzak şehirlerde,
geceden kalma dem vurduğun hasret,
tüterse burnunda ;acıyan yanına bak,
ve kulak ver dinle onu ağlayarak !

kimi gönderdiğin ya da kaybettiğin değil,
nasıl gönderdiğindir mesele ve dönecek mi...
yara ondan kalma bir mirassa kanasın bırak !
yaşarken düşünce öpmediğimiz yerleri,
toprağa düşünce; acıdikça öperiz hıçkırarak !

yara almadan acımaz bir insanın içi !
ve acımasızdır yara almadıkça !
çocukluk masumiyetinden geriye,
kırık oyuncaklar kalmış olsaydı,
şimdi elimde tuttuğum bir kırık kalp olmazdı!

Hasan Gün

Miad

daha var; miâdın dolmadı senin !
şöyle son nefese varsın da hele !
unuturum muyum ki seni mihrimah !
bakalım topraklar sarsın da hele !

aşk ile çürüsün bu kemik ve et !
çürüsün her zerrem sen yoksan şayet!
"seven sevdiğiyle..." apaçık gayet !
toprak şu göğsümü yarsın da hele !

aşkımızı almaz mezar kotumuz !
her yere düşülür aşktan notumuz !
aşk ile gül açar üstte otumuz !
şöyle yediveren sarsın da hele !

hesabı büyüktür sevmeyenlerin !
sevdikçe kendine dönmeyenlerin !
Sevdiren'e bakıp görmeyenlerin !
Rabbim hesabını sorsun da hele !

Hasan Gün

Mihrimah (mihrimah Serisinden)

sayfa sayfa seni yazdım olmadı !
sildiklerimi hiç sorma mihrimah !
aşk diye resmini çizdim olmadı !
beni sevmiyorsan yorma mihrimah !

al şu bende kalan hayali düşü !
al şu can evimde çırpınan kuşu !
al şu baharları yazı ve kışı !
sevmiyorsan al git durma mihrimah !

gün gelip deme ki mecnun serseri !
zor gelir taşımak gönülsüz seri !
görmek istemezsen bile eseri,
sevmiyorsan dille vurma mihrimah !

kırışır senin de ten günden güne !
ak saçların bir gün düşer de öne,
taramak istersin hep aynı yöne.
aynalara küsüp kırma mihrimah !

Hasan Gün

Müptela

Kavuştum hayalime çıkıp geldi aynadan:
Dağılmış saçlarıyla kirli sakallı bir yüz,
Eksiksiz çıkageldi incelik kısalmadan,
Hiç birşey değişmemiş yine yorgun ve güçsüz!

Aşk mıdır seni böyle aynalara hapseden?
Yoksa yar dediğin mi vefasızdır bu kadar?
Neden ümit kezmezsün çekip giden kimseden?
Nasıl bu koca dünya sendeki bu aşka dar!

Hicran faslında mısın kalbin gama müptela.
Hiç baharın olmasa sevinecek gibisin.
Kalbin de bir hakkı var birgün sorar pekala.
Sanma ki ne o kalbin ne gamın sahibisin!

Hasan Gün

Nesine...

"Ah! " deyip inlemen gönlüm kimedir?
Sevdiğin zalimse dilin nesine...
Şikayet makamın kul hakimedir.
Dikeni zulümse gülün nesine...

Sen kendin açmışsın derdi başına.
Narı vermediyse dalın nesine...
Dem vurma bakmadan yaşayışına,
Arı dermediyse balın nesine...

Tecelli ettiyse şikayet olmaz!
Allah dilemezse kulun nesine...
Çeşmi Canan yoksa aşk testin dolmaz!
Çahil bilemezse yolun nesine...

Çekilmiş gizliyor hikmeti perde!
Her göze görünse tülün nesine...
Sevilen kullarmış tutulan derde.
Yanıp cevhere dön külün nesine....

Hasan Gün

Neyine!

Kırıldıysa eğer dinin direği,
Hayalden öteye gitmez ereği.
Neyine! Bırak at kazma,küreği
Toprak bile senden geçti geçecek! ...

Hasan Gün

Neyine-1!

Aklından geçtiyse uymak,zamana,
Uzanmıştır kirli eller imana.
Arama sözlerde ne imiş mânâ.
Sözler bile senden geçti geçecek! ...

Hasan Gün

Öyle Bir An Gelir...

Öyle bir an gelir dalarsan birgün,
Kendini Babil'de çay içerken bul.
En çetin hasrete olsam da sürgün,
Karşında hayalim dursada kabul!

Öyle bir an gelir ağlarsan birgün,
Geçte olsa n'olur çok ağladım de.
Yüzümün hatları görünüp üzgün,
Hıçkıra hıçkıra ağlarım bende!

Öyle bir an gelir yaşarsan birgün,
Yarını degilde 'o anı' yaşa!
Çünkü o yarınlar ya bugün ya dün.
Girip kaybolmadan toprağa taşa!

Hasan Gün

Rivayet

Ne hayal ne rüya ne de bir düş bu!
Cismini resmini görmüş değilim!
Gönle göre ya yaz ya kuzey kutbu!
Aşk derler adına; sormuş değilim!

Ya bir istasyonda sallanan bir el!
Ya bir satır mektup ya da bir gazel!
Ya bir damla hayat ya boran ya sel!
Akıl erdirip de yormuş değilim!

Yar deyip bir cisme bürünse de az!
Türküyle dillense mızraplansa saz!
Ne bir tebessümdür ne de bir çift söz!
Utanıp dilime almış değilim!

Hasan Gün

Saatler

Saatler, bu dipsiz zamanda nokta!
Her bir zerre kumda açılan kuyu!
Bir Yusufumuz yok; kuyumuz çok da/
Saatler saatler bölün uykuyu!

An be an tükensin neyse bu zaman/
Tükensin ne varsa zamana gebe!
Ne vakit saate bakacak olsam,
Akreple yelkovan oynar körebe!

İplik iplik renk renk an'ı düşerken,
Kum saatindeki her bir zerre kum/
Sanki üzerime düşen çığ gibi,
Altında kalmışım bir var-bir yokum!

Hasan Gün

Saatler hasreti kamçılar durur!

Saatler hasreti kamçılar durur
Geçen her dakika bir vurgun bana
Elim kolum bağlı,aklım kudurur
Korkum yok ölümden,dert aşktan yana!
Saatler hasreti kamçılar durur!

Yüzüm aynalarda hüznün simgesi
Hayaller boşluğa asılı kalmış
Kaplamiş gönlümü şehrin gölgesi
Gözlerim ömrümün seyrine dalmış.
Yüzüm aynalarda hüznün simgesi!

Hasan Gün

Saatler Kemendi Atmış Boynuma!

Saatler kemendi atmış boynuma,
Geçtikçe bu ömrüm yerde sürünür.
Ölüm kıvrınarak girer koynuma.
Yaşanan uzaktan bir hoş görünür.
Saatler kemendi atmış boynuma!

Dakika boynuma yürüyen düğüm.
Aldığım nefesler azalır bir bir.
Ne kaldı elimde; ne var gördüğüm?
Verilmez bir hesap, sığılmaz kabir!
Dakika boynuma yürüyen düğüm!

Hasan Gün

Sanki

ne kadar sevdiğim; ne kadar kaldı ?
kavuşmak bir hayal;görmek düş gibi ?
dilersen göğsünde tutsak olayım !
çırpınır elimde gönlüm kuş gibi !

ne sel kaldı ne kar ne de bir boran !
alıştım ne varsa bahara inat !
bir ben miyim aşkla kendini yoran !
ömrümün baharı sanki kış gibi !

geceler boyu ben hep ağlayarak,
bir gül tomurcuğu yeşertmek için,
bir umut bekledim hayal kurarak !
özüm toprak amma yürek taş gibi !

Hasan Gün

Sanma ki bir vedadır...

Döneceğini bilsem beklerdim son güne dek!
Gelip çatığında gün bu bekleyiş bitecek,
Ya senle ya da sensiz; hiç dönmeyecek misin!

Son kez dudaklarından iki kelime duysam,
Cansız dudaklarından yılları okuduysam,
Ya senle ya da sensiz; hiç sevmeyecek misin!

Hüküm verilmiş olsa bilet kesilse son dem.
Gitmek istemesem de gidilecekse madem,
Ya senle ya da sensiz; hiç gelmeyecek misin!

Sanma ki bir vedadır; birşey yok aramızda.
Hayırlısı Hak'tandır; aşk gizli,yaramız da...
Ya senle ya da sensiz; hiç görmeyecek misin!

Hasan Gün

Sebebindin

Oturmuş dem vuruyorum özlemden,
Gelirken şiiir gözlü bir akşam,
Küle öykünürken bu sevda,
Bu ayaz,serseri havada,
Sana 'gitme','özlenirsin' demek,
Çok geç artık gittin!
Öturup özlemden dem vurmama,
Yalnızca sen sebeptin!

Hasan Gün

Secde

Bir esrarın perdesi ruhumda aralandı,
Alt üst oldu duygular çıkmazdayken düşünce.
Her bir hecede gönlüm dilimle yaralandı.
Halim adsız,kimliksiz sahnede üşüyünce!

Sahne denilen o yer:İki büklümlük bir bez.
Büklüm büklüm olsamda sığılmıyor içine!
Kaldırmamak üzere koysam başımı son kez.
Seccadem şahit olsa şu tarifsiz biçime!

Hasan Gün

Sensin Mihrimah (mihrimah Serisinden)

Dilime geldikçe sensin sustuğum! /
Nice söz söylesem yetmez Mihrimah! /
Keskin bir hasrete öfke kustuğum! /
Bir teselli sözün etmez Mihrimah!

Ne mektup ne şiir; gönül raporu! /
Her nefes körükler cılız bir kuru /
Çıkan ateşimle kurup akoru, /
Her bir türküdesin bitmez Mihrimah!

Gizlenen saçının herbir teline,
Tutuldum değmeden elin elime! /
Halimi tarife aşk ne kelime ! /
Gözümden hayalin gitmez Mihrimah!

Hasan Gün

Sessiz Çağrı

geceler sessizliği örtsün de üzerime,
sokak lambalarını geçip gitsin adımlar.
mutluluğa varmıyor;çıkmiyorsa sevgiye,
yürümüşüm ne çıkar;ne yapsın kaldırımlar!

nefes nefese kalsa;şak şak kalbim çatlasa ,
tutup kaldırmıyorsa sevmeden beni, bir el,
sevgi haritasını çizsem de bir atlasa,
şu sarp yokuşa inat dümdüz yollar da engel !

düşmüşüm gecelerce gölgemin peşi sıra
düşmüşüm gerçek diye gölgemdeki kusura
gönlümde zindandayım şah olsam da mısıra
bir Züleyha misali ne olur çıkıp sen gel

Hasan Gün

Sır

Hakka boyun eğmişim yâd ellere ses etmem.
Kader mühür vurmuşsa dilim lâldir, dudak taş...
Aşka feda ettiğim ömrü geri istetmem.
İster bir yabancı bil ister uzak arkadaş!

Nurunu dilediği kalbe koyup İzleyen,
Yarattığı Leylaıyla Kays'ı Mecnun eden Yar,
Ferhat'ın dudağına Şirin sözü Gizleyen
Her bir aşkta bir çile; her çilede bir sır var!

Allah sevgi lütfedip kulunu sevdirendir!
Seveni sevdiğiyle övdürüp yerdirendir!
Nakış nakış bez olsan ayağa serdirendir!
Sabredip ter dökeni Cennete erdirendir!

Hasan Gün

Silip At BİR Kalemde!

Vurdumduymaz görünüp yüzündeki tebessüm,
Silip at bir kalemde hiç düşünme sonunu!
Dem o dem ise çek git! Ne gerek var vedaya
Kim sevip sevmiyormuş Rabbim görür kulunu!

Dik gezdirdiğim başı düşürürken önüme
Sözlerim boğazımda sanki üstüste düğüm
Kalacaksa hatırımda o ilk halin kalmalı
Hani kapı açılıp birdenbire gördüğüm!

Hasan Gün

Son Bir Yarım Hıçkırık!

Dudaklarımda kalan son bir yarım hıçkırık,
Sanki gizlenir gibi karşımdaki aynadan.
Gönlüm nasıl katlanır; dağılmış bunca kırık...
Yüzüne hasret yıllar geçip gitse saymadan!

Ayrılıkla yüzüme yerleşen derin hatlar,
Gözlerimin kaçtığı birkaç korkulu rüya.
Gün be gün tükenirken aşktan aldığım tatlar,
Gözlerimi kapatsam geçermiş gibi,güya!

Hasan Gün

Sorulur mu!

Timsali bulunmaz aşkla yanıpta,
Ehl-i gönül olsan ad sorulur mu!
Görenler halinden yolcu sanıpta,
Yol ki halktan Hakka; at sorulur mu!

Son sözler söylenip saat tutuldu.
Vakit 'kıyamete beş var' vaktidir!
Hardal kadar iman eden kurtuldu!
Bol ki rahmet halka; tat sorulur mu!

Hasan Gün

Söyleyemem Ki

Kalbimin gözlerinden sakladığı sırları,
Yıllar sonra olur da dökerse dudaklarım,
Aynanın karşısında resmine bakıp bakıp,
İlk kez sana der gibi utanır duraklarım!

Hasan Gün

Taş Bebek mi Zanneder!

Hangi kalıba koymuş zalimler o aklını?
Şekil başka şekilden; maya başka mayadan!
Allah korkusu yok ki kıpırdatmaz kılını,
Hiç arama boşuna kırıntı yok hayadan!

Taş bebek mi zanneder şu candan bedenleri?
Her biri 'bir şehittir' göğsü imanla dolu.
Gelenler arayacak,soracak gidenleri.
Korkun! Çoktur yolcusu kesemezsiniz yolu!

Ben hakimin kalemi; ben ak alnın teriyim.
Kimse göz dikemez ki bir avuç toprağıma!
Vatan gönlümün tacı; ben gönül neferiyim.
Aşkla hizmet ederim yakından ırağıma!

Hasan Gün

Tavandır Gök Kubbe...

Tavandır Gök Kubbe dertli başıma.
Şu zayıf bedene aşk koca bir yük.
Bakıp da aldanma şu genç yaşıma.
Çırpınan bu gönül derin ve büyük!

Tabandır boz toprak çıplak ayağa.
Kim 'gel' derse gider şüphesiz ve saf.
Süzülüp düşse de oltaya, ağa,
'Hak' deyip dil okur açıpta Mushaf!

Hasan Gün

Tecelli

Tecelli edince gönülde yara,
Boşadır ah-û zar, boşa yaygara!
Gözünde büyüyen sevgin beş para,
Eder mi be dostum, eder mi sandın!

El kapısı bakmaz olur yüzüne,
Bir de nefes vurur aşkın közüne,
Alevlenip büyür sığmaz özüne,
Yeter mi be dostum, yeter mi sandın!

'Önce Allah sonra sen' de haykırda,
Gönül meclisinde kalemi kır da,
Kulların içinde aşk tıklarında,
Gider mi be dostum, gider mi sandın!

Gönül var seyreder güzeli, safı,
Gönül var yetinmez alsa da Kaf'ı,
Hak'tan korkmuyorsa kalsın insafı,
Keder mi be dostum, keder mi sandın!

Sîneye çektiğin sözler tuz olur,
Yıllanır yüreğin söner buz olur,
Dillere düşersin, büyür söz olur,
Biter mi be dostum biter mi sandın!

Hasan Gün

Tut At Atabilirsen!

Bin düğümle yalnızlık düğümlendi kalbine,
Aşkı çağır imdada tut at atabilirsen!
Dua dua yükselen kesik kesik çığlığa,
Kördüğümlü kalbini tut kat katabilirsen!

Seccadenin alnında bıraktığı iz kadar,
Nere sürsen yüzünü tut tat tadabilirsen!
Hem yalnızlık hem hüznün sarıp sarmalar seni,
Üç-beş kuruş kefeni tut sat satabilirsen!

Hasan Gün

Tut Ellerimden

Uzat ellerini; tut ellerimden!/
Göğsüme bir nakış yapar gibi tut!/
Buz kesmiş elimi avuçlarında,/
Nefesinle ısıt; yakar gibi tut!/

Tutuşup yanmaksa tuttuğun anda/
Mıh gibi aklıma çakar gibi tut!/
AŞKla sonsuzluğa bu dar zamanda/
Hudutsuz yollara çıkar gibi tut!/

Ne varsa tattığın bu Aşk'tan gayrı,/
Ne varsa her tatdan bıkar gibi tut!/
Ne varsa hasrete, vuslata dair,/
Kurmadan hayali yıkar gibi tut!

Hasan Gün

Tutma Elimden!

Kadri bilinmez gönlü tabî tutup oyuna,
Zülfün yare dokunup aşk diyeceksen buna,
Pervasızca ardına,benzetip bir koyuna,
Takıp da gideceksen sakın tutma elimden!

Mihnet duymam aslımı bilmeden dönen dilden,
Bir zerre şüphes varsa sana meftun sefilden,
Onun bunun sözüne sormadan O Kefil'den,
Bakıp da gideceksen sakın tutma elimden!

Sevgiyi yaratan Hak sır koymuş mayasına,
Gönlün her bir renginden yansıtmış aynasına,
Aldanıp bir kem göze bakmadan sonrasına
Yakıp da gideceksen sakın tutma elimden!

İzi kalır her sözün,bir de sevilendense...
Sebepler yok mu sevmeye, nefrete çok nedense?
Aklıma şu adını,bana Mecnun da dense,
Çakıp da gideceksen sakın tutma elimden!

Kâr mı saymalıyım ki aldığım her nefesi,
Kalbe zindan gelirken göğsümün şu kafesi.
Gözümünden damla damla,dudakta çığlık sesi,
Akıp da gideceksen sakın tutma elimden!

Hasan Gün

Tükettim Seni

"Şiirler yazdım da tükettim seni/
Kelime kelime aklımdan çektim/
En olmadık anda kalbime dönüp
"Unut yoksa..." deyip, öldürecektim.
Şiirler yazdım da tükettim seni!"

Hasan Gün

Ufak Bir Sitem

Yaşananlar ne ki hatırı olsun!/
Bir selam bekleyen varmış kime ne!/
Zahmet olur sakın ararsın beni!/
Borçlu kalmak da var çekip gidene!

Hasan Gün

Unutmadın mı?

Dün gibi geliyor yıllar insana/
Ne dert çile kaldı ne de bir sevinç/
Bir iz bıraksa da o anda sana/
O izi gün geldi unutmadın mı?

Hayatı ne vakit anladın sandın,/
Suret - i Aşk ile o an sınandın./
Beklemekten bıktın artık usandın/
O yüzü gün geldi unutmadın mı?

Bir bakışa tutsak oldun tutuldun!/
Haşa Aşık değil bir köle kuldun/
Unutulmaz deme bak unutuldu!/

Hasan Gün

Vazgeçilmez Yalnızlık Seni Sevmek Olmalı!

Bırak artık yakamı rahat bir nefes aldır!
Ne beyhûde hayal ol ne de düşüncelerim...
Vazgeçilmez yalnızlık seni sevmek olsa da,
Çok çekilmez oluyor karanlık gecelerim!

Karşıma geç sitem et ya da nefretle vur, kır!
Her bir sözünle bana yalnızlıkları haykır!
Günübirlik aşk değil kalbimde ebedi sır,
Vazgeçilmez yalnızlık seni sevmek olsa da!

Hasan Gün

Yalan Olacak!

Bir sevda ki gönle girdi Yaradan.
Sevgili küsüpte çıktı aradan.
Aklıma düşünce akı karadan,
Seçerim desemde yalan olacak!

Selam durdu gönül ve sonra akıl...
Damar damar sököl ruhuma çakıl!
Bedenim buz kes sen; ruhumsa yakıl,
Kaçarım desemde yalan olacak!

Dönünce kibleye göründü Kâbe.
Bir sır ki gözümde ben miyim ebe(?)
Hayatla bir ömür sürse körebe,
Açarım desemde yalan olacak!

Zenginlikten paye:'Edep ve haya'
Özümde Hak aşkı tuttuysa maya,
Gerek yok darlıkta dost aramaya,
Nâçarım desemde yalan olacak!

Hayıra yormadan sürünenleri,
Göz var ki göremez görünenleri!
Hikmete,esrara bürünenleri,
Saçarım desemde yalan olacak!

Hasan Gün

Yaşamak

Unutmuş insan kendini bile!/
Hele bir de sevda geçsin başından/
Ne gerek var! Bomboş! Sözler nafiye/
Ne çekmiş anlarsın ağlayışından!

Suskunluk yekpare mermer bir tabut!/
Sanmaki sesimde bir nefeslik es!/
Yaşamak neydi de ne sandık yahut
De ki: "Gök Kubbede kalan hoş bir ses"!/

Hasan Gün

Yavuz Hırsız

"Gözlerim yüzünde bir yavuz hırsız /
Baktıkça gönlüme nakşetti seni/
Öyle telaşsızdı,öyle kahırsız.../
Her an kolluyordu gülümsemeni"

Hasan Gün

Yersiz-yurtsuz

Kaldırıp elini 'Git! ' demeden bak.
Gözlerim buğulu,gözlerim ıslak.
Bozma tadımızı böyle derinden.
Gönlünden çıkarıp etme yerimden!

Hasan Gün

Yıllar-var-ki

Yıllar var ki sevmedin-sevilmedin ey gönlüm!
Ne haldesin kim bilir; kaç parçaya bölündün!
Elinden gelen tek şey:susmak mıdır sadece?
Sen ki Yaradanınla dopdolu bir gönüldün!

Kırdılar kaç kez seni; kırdılar ki ne kırmak!
Söylenecek sözlere susamışken bu dudak,
Sesin bile çıkmadı; şöyle dursun haykırmak.
Yıllar var ki sevmedin-sevilmedin ey gönlüm!

Sevgilide güzelken sevginin tecellisi,
Sevginin hürmetine Sevdiren'e sığındın.
Aradığın neydi ki bulduğundan kaçtın hep?
Hakka şikayetini kendini, neydi sebep?

Anlamadılar seni; anlayamazlardı da!
Onlar hiç"sevmemişler-sevilmemişlerdi ki"
Sahibine kendini ezelden vermişken sen
Birbaşka sevgiliyi sevemezdin istesen!

Yıllar var ki demedin,diyemezdin ey gönlüm!
Yalnız AŞKtı sırdaşın; yalnız AŞKTI tam bu hal!
Bu AŞK'ın kanunu bu Kalu-Bela'dan beri.
Böyle yaşanmasaydı çekilir miydi vebal! ! !

Hasan Gün

Zor !

Anlayamazsın beni anlayamazsın/
Damlada boğulup sel olmadan zor!
Taştan taşa vurup aşındırsan da,
Gezdiğin her arka el olmadan zor!

Fırtınalar kopsa göğüslersin de,
Bir nefes can veren yel olmadan zor
Can icre can olan bir tohum için,
Toprakta çiğnemen yol olmadan zor!

Ateş yakmaz olur güle döner de,
"GÜL'ün ateşyle kül olmadan zor!/
Dikenin varlığı GÜL'ün hatrına!/
İbrahim (as) misali kul olmadan zor!

Hasan Gün